

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma 20., v Ameriko 80 Din. Cena Marijinoga Lista na celo leto je: doma 10 Din., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. Lista dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno, letos za 5 Din. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravištvno Novin v Črensovce, Prekm.

„Vredništvo i opravištvno Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih.

Oglasi, (inserati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din., više od vsake reči pol dinara. Med tekstom je cena oglasov cm² dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 1/4, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača opravištvno „NOVIN“.

Hujskanje proti našoj gimnaziji.

Neki demokratični učiteč prebiva v našoj gimnaziji v Soboti. Ne bi rad v šo ž njé, zato pa dela s sobočkimi demokrati za postavitev sobočke meščanske šole. Tak smo zvedili. G. Prelog se je z teškim srcem toti, ali preselo v šo z gimnazije, te učiteč pa se nešče. Te demokratični učiteč pa še par naših demokratičnih tlačanov si je porinolo glave vkup pa so dokončali, ka pošljejo k dr. Žerjavu edno deputacijo v Ljubljano. Pa poslali so jo. Ta demokratična deputacija je vsa zalecana vdarila v sobo dr. Žerjava, bivšega ministra za socialno politiko, — koga računji za časa ministroyanja ešče neso ščiščeni — i je tu na vse sokolske svetce prosila svojega vodtela, naj nikaj napravi proti sobočkoj gimnaziji. Glejtel g. minister, so njemi pravili: profesorje te gimnazije z ravnateljom vred so skoro sami klerikalci, dijaki gimnazije vsi pri Orlah, pa zdaj Klekl šče ešče zidati „Martinišče“ za dijake. Če se to posreči, naš sokolski duh z demokratičkov strankov vred je za veke vmro v Prekmurji. (Te strah je prazen, ar demokratična stranka i sokolstvo je bilo vsikdar mrtvo v Slov. Krajini. Vr.) Vsikdar bleđi dr. Žerjav, gda to čuje, ešče bole obledi, roki dene v žep pa pravi: moj pajdaš Pribečević je zdaj minister prosvete v Beogradu, ne bojte se, prepredim jaz vso nakanenje klerikalcov. I resan zidno se v Beograd pa z ednim vdarcom je šteo bujti dve muhi i gimnazijo i Martinišče samo zato, naj se duh Kristušov ne širi med nami. Kregao se je pri ministri, zakaj se je zaprla meščanska šola v M. Soboti i proti je delao pri njem, naj se na Martinišče ne da državna podpora. Če dosegne, ka se zaprla meščanska šola pali odpre, do deca šla vsa v to, gimnazija nede mela vučenikov i tak se po zakoni more zapreti. Če pa ne gimnazije, te pa nema smisla za Martinišče. S tem ednim vdarcom bi vničo obe našivi svetinji v Slov. Krajini i gimnazijo i Martinišče. I s tem bi smrtni vdarec zadeo naš kraj, ar z meščanske šole po zakoni nišče ne more postati niti te najnižji uradnik ne, ar po zakoni se štirje razredje meščanske šole računajo komaj za dva razreda gimnazije, s šterima je pa ne mogoče priti niti v vrsto najnižjih uradnikov. Tak bi Slov. Krajina bila v š zaprla od vseh služb, naš domači bi naj bio samo sluga pri uradi ali pišač, demokratiški glavačje bi nam pa samo zapovedavali. Proti toj nesramnoj mahinaciji demokratov se kak en človek zdigne celo Prekmurje. Nikaj njim ne de pomagala agitacija

s klavnicami, ar vsaki človek, ki glavo na šinjki nosi, ne pa v žepi, dobro zna, ka vse naše nevole pri klavnicaj so napravili i napravljajo ravno čisto krvni demokratje ali na pokrvni demokratje samostojni, ki so se rodili od dr. Žerjava i ki še zdaj vodijo kmetijski oddelek v Ljubljani pa davajo na svetlo odredbe ali bole povedano krivice od klavnic, proti šterim krivicam, kak nam je znano, so že vnogokrat zdignoli glas poslanec Klekl i dosegnoli tudi vno go olejšav za celi naš kraj v tom pogledi. — Ne pozabi mi zato, povdarimo ešče ednok, ne pozabimo: demokratje delajo zato za vpostavitev meščanske šole v M. Soboti, ka bi zaprli našo slovensko gimnazijo, prepredili Martinišče i v šolanje naše mladine za vekše službe.

Našoj oblasti od občinskih volitev v Slov. Krajini.

Po celoj Sloveniji se bodo vršile občinske volitve tudi po Vojvodini. Volili bodo tamošnji Madjari tudi svoje župane. To pravo mammo vsi državljani, ar nosimo vsi ednako terhe. Za Prekmurske volitve se že dugo borijo poslanec Klekl. Dozdaj je oblast s tem zavlačivala volitev proti njihovomi prizadevanji, ka so meje nej bile določene i bi volitve bile nevarne za državo. Kak so se pa meje določile, so poslanec Klekl prijeli našo oblast za reč: glejte, meje so določene, narod zahteva volitve, i so se obrnoli na ministerstvo, da se za Prekmurje razpišejo občinske volitve. Vse je bilo obljudljeno, vse lepo v Belgradi vrejeno, da se bodo i pri nas vršile volitve, gda naednok kak da bi strela vdarila med nas, dobi Beograd od naše nišje oblasti obvestilo, naj se pri nas ne vršijo občinske volitve, ar so tu Madjaroni. — To je pa zaistno nesramnost, štera presega vse mere. Na Vojvodini, kde je petkrat telko Madjarov, kak nas Slovencov, se bodo vršile volitve. Tisti Madjari ali Madjaroni, šterih je več, neso tak nevarni za državo, kak naš mali dober narod, šteri poštuje zakone, je Slovenec, Madjar ali pa Nemeč.

Pa se oblast resan boji, da bi ljudstvo volilo kakše protidržavne ljudi?! Kaj pa. Oblast se boji, da ne bi zvolili županje krščanske stranke, šteri bi vdarili na preduge prste oblasti, kda tej se gajo prek plota pravice. Zato se boji pri nas oblast volitev, pa šče zato je zavira, naj od nje imenuvani gerentje so dobri kortešje za vladno i demokratiško stranko. To je pravi namen zavlačivanja občinskih volitev pri nas. Ne ide se tu za državo i za hasek naroda. Če bi se

za to šlo, ne bi sama oblast imenuvala za gerente ljudi; ki spokradnejo občinske penenze, ki manifestirajo proti našoj državi, pod šterih ravnanjem se sodijo i bijejo njeni žandarje i šteri: ešče dozdaj ne je trbelo dati računa od zapitih mostov i bikov itd. Če de naš narod volo župane, gotovo si bo za državo i narod hasnovitešje zebrao, kak je ništerne imenuvala oblast — poštenim pa ide vsa čast. — Našoj oblasti povemo teliko, naj se ne igra duže z našov potrpljivostjov, naj ne seja duže vetra, če nešče vihéra žeti.

NEDELA.

Po Vüzmi I. Evang. isv. Janoša XX. 19–31. Nevervani Tomaž spozna svojo dvojnost, gda položi svoje prste v ljuknjo cvekov na Jezusovih rokah i nogah i kda porine svojo dlan v njegovo odprto stran. Gda se dotekne Jezusovih ran, veren postane i pun požalovanja za nevernost i pun žive vere v dobroga Jezusa, dolspadne pred njegove noge i spregovorji te celomi svetl tak sladke reči: „Moj Gospod i moj Bog!“ Blodnika je Jezusova ljubézen povrnola. Prava ljubézen do bližnjega išče zgubljene ovčice.

Ljubézen do bližnjega.*

Ka pa povprek sovraštva, štero bližnjemi la goje žele, božno privošči? štero je pripravleno njemi škoditi? štero hrepene po maščüvanji, či ravno ne po tak strašnom, kak smo prle čüli? O, dosta ga je, ne samo med posameznimi ljudmi, nego tudi med družinami, občinami, med celimi narodi. Med vami pa, vüпам, da tak očividno te grešne strasti nega. Bilo bi prežalostno za vaše duše. Zato ravno od nje ne mislim govoriti. Zakličem naj vam samo v zveličavni strah reči sv. Janoša: Vsakš, šteri sovraži svojega brata, je morilec, i vi znate, da nieden morilec nema večnoga življenja... Opo menó pa bi dnes rad na nekše bole skrite grešne klice te vrste, šteri morijo lübezen do bližnjega dostakrat tudi v srcaj ljudi, šteri se majo za dobre, znabiti celo jako dobre kristjane. Opomin pred njimi, šteri so po pravici tudi samo izrastki, či že ne pravoga sovraštva, pa vseeno nekše sovražnosti do bližnjega, zna biti zveličavno za nas vse.

Že sv. Hijeronim piše v svojem 78. pismi od ljudi, šteri toti krščanski živejo; šteri se trüdiyo za jakost, prejemajo svestva, hodijo k

* Predga dr. M. Opeke stolnoga kanonika v Ljubljani. Izdala tiskarna Ničman v Ljubljani.

Fabijola

ali

Cerkev v katakombah.

II. Boj.

Pregledao i premislo sam vse, ka jih je, pa nazadnje sam se poprijao krščanstva, če ravno je to vno gmi ne povoli.“

„O ti bedak, kakše veselje pa maš v toj vučenosti?“

„Jaz mam najvekše veselje v tom, da mam tao v edino pravoj krščanski veri!“

„Kakša pa je ta edino prava vera?“

„Edino prava vera je ta, da verjemo v ednoga Boga, Stvoritela vsega vidnoga i nevidnoga i v njegovoga Sina Jezusa Kristuša, Gospoda našega, šteroga so glasili proroki kak prišestnoga Odküptitela i Zveličara sveta, ki pride sodit žive i mrtve. Jaz sem preslab, da bi vam mogeo zadosta povedati od Njega, od neskončnoga Boga, pa dosta so od njega pripovedavali proroki.“

Ti si ešče vučenik drugim i druge zapelavleš, zato te morem soditi bole ostro, kak

drüge. Vklenite njemi noge v leseno klodo i ga raztegnita, kak se najbolje da!“

„Ka pa vidve, ženski?“

„Jaz sem krščenica i sam nevesta I. Krištuša. Ime mi je Sekunda“ odgovrdi prva!

„Jaz sam pa dovica i ravno te sv. vere, zovejo me Rufina.“

Tak je šlo spitanje naprej do konca i vsi so vednako odgovorjali i batrivno pripoznali, da so krščeniki. Samo ednoga nesrečnika so pregovorili, da je darüvao poganskim bogovom. Na konci pa je prefekt nagovoro Pankracija tak le:

„Ti paglavec, ki si vüpaó raztrgati razglas božji casarov, tudi tebi odpüstimo, če darüješ poganskim bogovom! I tak pokažeš pokorščino do casara i da maš nikelko pameti!“

Pankracij se prekriža i mirno odgovori: „Jaz sam služabnik Kristušov, njega vadlujem, njega nosim v svojem srci i Ga molim. Moja mladost je najbolje globoka modrost, ar molí le edinoga Boga, „vaši bogovi i vi vsi, ki njim služite pa bote skvarjeni!“

„Počite ga po lampa s šibami ga naklestite za to razžalenje naši bogov!“ veli sodnik.

Mladenec pa z veselím, mirnim glasom pravi „zahvalujem se ti za kaštigo; bličüvanje

je trpo tudi naš Gospod I. Kristuš, moj odküpiteo.“

Prefekt zdaj razglasi sodbo: „Lucijan, Pankracij, Rustiki i tevi ženski Sekunda, Rufina, ki so vadlivali Kristuša ste se zbraniili darüvati našim bogovom, ste obsojeni da vas vržejo v fulvijovo bojšče med zverine. Pogani so zakričali od veselja i šo je med divjim besnenjom gnali nazaj v temnico: ništerni so se pa čüdili, da so krščeniki tak mirni i veseli.“

Sveta zadnja večerja.

Če bi što pogledno v vozó naših vjetnikov, bi je najšeo vse v radosti v svetom veselji; kamene stene so pošilale nazaj rüm popevanja sv. psalmov (žoltár), s šterimi so se tolažili. Edna voza je odgovarjala drugoj i k Bogi se je zdigavala dika i hvala zdaj zgornje, zdaj spodnjega prostora. Pankracij je začenjao popevanje!

Rimlanje so eden den pred bojnov z divjimi zverinami ali bole den pred smrtjov, dovolili obsojenim vekšo próstost: obiskati so je smeli znanci i prijateli, jestvino so njim znaküpili v obilnoj meri na državne stroške, itd.

Dale.

predgam, so zapisani v bratovčinaj — štiri pa nosijo s sebov leta i leta gvišne zamere, nekšo neprijaznost, nevolu, mržnjo, skrivne čemere do toga eli onoga bližnjega. Najlühše njim je, či se s takšim bližnjim ne srečajo; samo neradi spregučijo ž njim i či spregučijo, je reč hladna i tihinska, pripeti se tüdi, da ga ne pozdravijo, njemi znabiti tüdi ne odzdravijo. Sv. Hijeronim pravi dobro (značilno), ka se večkrat celo vojaki v bojnóm redi naednok pöbratijo, se zmiriyo, si podajo roke — nečterni krščeniki pa, štiri mislijo, da pobožnost z velkov žlicov grabijo, so skorö nezmirilivi. Sredi med prelivanjom krvi — to so reči sv. vučenika — se dostokrat sklenejo roke prijateljstvo i nepričaküvano se konča divji boj z mirom; tej ljudje, namreč tej takimenüvani dobri krščeniki — pa se nemrejo premagati, da bi se popunoma pomirili med sebov. —

Glasi.

Slovenska Krajina.

Črensovska fara dnes blagoslavlja svoje zvone. Pred ednim tjednom so je farniki pripelali iz Lendave na Sr. Bistrico, odked do s precesijov pripelani dnes vu cerkev. Zvone blagoslovijo mil. g. č. kanonik F. Straus. Trije zvonovje vagajo prek 30 metrov i so iz jekla (ocla). Fara se póseбно zahvali g. Kovač Petri trgovci v D. Lendavi, ki je pomagao zvone z vsemi mogočimi trüdi i pripomočki na kola spraviti. Gda so zvone proti črensovskoj fari pelali, so njim šli proti ognjegasci, g. kaplan, g. nadvučiteo i ki so je sprevedili domo.

Beltinski pobiraš mrtev. Preminoči tveden je püsto düšo v Beltincih Marič Matjaš, cerkveni sluga beltinske rk. cerkve. Pokojni je živo 83 let i 63 let süžo v hiši božoj. Preživo je pet papov, šest püšpekov (sedmoga zdajšnjega našega mil. g. ap. administratora bi tüdi jako rad vido) zakopao sedem plebanošov — osmi je njega i obslüžo 34 kaplanov. — Molimo za njega. Naj počiva vu miri.

Na Martinišče so darüvali v dinarah: Čarič Vincenc nabrao na gostüvanji pri Gabor Ferenci v Črensovcih 25, Milan Dragovič nar. poslanec 100, dr. Momčilo Ninčič, min. zviünešnjih zadev 5000, (drügikrat), dr. Kojič, min. za šume i rüde 1000, general Pešič, min. za vojsko i mornarico 1000, Krsta Miletič, min. za kmetijstvo 200, podružnica „Praške banke“ 250, Narodna banka 300, M. Hubad, ravnatelj Glasbene Maticice v Ljubljani 100, poslanci Jugoslovenskoga kluba (kmečke zveze) 1230 Dinarov. V Beogradu so tak narodni poslanec Klekl blüzi 12 jezero dinarov nabrali. — Vsem darovnikom najprisrčnejša zahvala.

Shod naše stranke se je vršo na veliki tork v Črensovcih. Poročao je od političnoga položaja narodni poslanec Klekl. Za njim je govoro od potrebe zdrüženja i vödržanja kmečkoga, delavskoga i malo obrtniškoga stana tajnik stranke Horvat Jožef. Shod je bio najlepše obiskan. Na konci shoda je zvoljen novi delavni odbor naše stranke.

Dar za fërmo ka bi naj bio? Kúpite molitveno knigo, čislo, kep ali kaj spodobnoga, ka kaže na dobroga Boga. Če pa mate, vložite tüdi par dinarov v posojilnico na ime našega fërmanca ali vaše fërmanke.

Knige „Hodi k olt. Svestvi“, so prišle. Vsaki fërmanec naj je ma. Lepe molitvi so notri za sv. fërmo. Döbijo se v Črensovcih v uredništvü Novin. Cena 12 ino 20 Din.

Za vüzemske pozdrave se uredništvü Novin toplo zahvali vsem.

Kem je küga prepranila živino, döbijo živino nazaj. Te odgovor so döbili narodni poslanec Klekl, gda so prosili ministra za kmetijstvo, naj da vekšo podporo za naše kraje, ar je tü küga v kratkom časi pobrala do 200 glav živine. Keliko glav živine se da nazaj, ne znano.

Vojaki, ki so doslüžili rok i bili obdržani še pri vojski, so na večkratno pritožbo narodnoga poslanca Klekina, püščeni vsi domo.

Klekl je k Radiči stopo, pravijo nepoznatelje prilik. Ne je stopo Klekl k Radiči niti Radič k Kleklini, nego Klekl je premagao (najmre stranka kmečke zveze). Radiča ka je te (njegova stranka) sprevido svoj krivi stopaj i prišo pomagat Kleklini rüšit Pašičovo vlado, ka bi nastalo poštenejše ravnanje v orsagi. Tak je prav, tak pravite.

Domača politika.

Dr. Korošec pri kralji. Prvi, koga je Njegova Veličanstvo kralj k sebi pozvao, je bio naše stranke načelnik, dr. Korošec. Bio je pet četrt (fita) vöre pri kralji. Za njim so bili pozvani Ljuba Davidovič, dr. Spaho i vojvoda

Stjepan Stepanovič. Pašič ešče ne bio pozvan. Je vüpanje, da se napravi iz večih strank edna vekša delavna vlada, štera de dugši čas ravnala orsag i tista šla na volitve. V tom časi bi sprejela ta vlada invalidski zakon, zakon od posojila na fal intereš poljedelcom, zakon proti güljenji bank, bi dačo nekolko znižala po odpravljanji nešternih taks itd.

Kuluk je odpravljen. Naša stranka se je kak znano z cele moči borila proti gospočinu na ceste. I dösegnöla je samo to, ka v Sloveniji nej bilo kuluka, nego ešče to, ka se je zbrisao te zdaj za celo državo. Županom več zato ne sila s puškov delati.

Vladna stranka kole. Agitatorje vladne stranke so bujli v Palanki v Vojvodini Jaso Rajčevica predsednika proti vladne stranke. — Sklanjom se ščejo na vlasti držati. Pa bi se najšli, ki bi morilce podpirati?

Svetovna politika.

Madjarsko. Vogrski parlament je zglasao zakon od stranskoga posojila, šteroga je döbila Madjarska po zvezi narodov, da popravi svojo valuto. Döbila je tri mil. zlatih koron.

Grčija. Glasanje za republiko je minolo, tri tretjine orsaga so glasale za republiko, štera je tak proglašena. Predsednik je Könduriotis.

Amerika. Izseleniški zakon je sprejet. Kvota se bo računala na podlagi ljudskoga štetja l. 1890. Japnci ne smejo v Ameriko.

Italija. Pred kratkim so se vršile volitve v Italiji. Zmagali so fašisti, ar so z bitjom, klanjom i vüziganjom strašili ljudi. Papa so dali pol milijona lir katoličanskim društvam, šterih dome so fašisti porüšili. Škof (püšpek) iz Piacence je pa iz cekve vö zapro tiste fašiste, ki so nabili njegove dühovnike. Slovenci so döbili pri volitvah dva poslanca.

Rusija. Boljseviška vlada je na posredüvanje angleške vlade pomilostila kat. nadškofa (árseka) Czieplaka, ki so odpotüvali k sv. oči v Rim.

Resolucije

V. katoličanskoga shoda.

4. Med več fele formami kak se naj zavarjejo delavci i tisti, ki blago rabijo, se naj dela na to, da obvalajo gospodarski (verstveni) odbori, v štiri naj bodo zastopniki delodajalcov, delavcov, konsumentov (ki rabjo blago) i vlade; posebi za delavce pa se naj snovejo delavski sveti (tanač); delavcom se naj prisodi že tüdi deo pri döbički, posebno v formi akcij (da bodo delavci meli dele pri imanju). Katoličanski shod štima vse te forme za prilicne posküse, da narodovo verstvo prav vredi. Zametavle pa navuk razrednoga boja i vsakše nagnenje po gospodstvu kakšegakoli stana.

5. Či se pa naj fabričko verstvo s časom preosnove na fundamenti dela, ali či naj delavci zavolo vküpnoga haska med delavci i delodajalcem majo konči deo pri vodstvi fabrik i drügi naprav, je zato neizogibno potrebna socialna vzgoja delavcov, póseбно se njim naj vceplavle miseo i čüt za odgovornost, potrebna je pa tüdi za njihovo delo izobrazba. Katoličanski shod pa znova naglašä, da je za vsako socialno i socialno-verstveno preosnovitev potrebna prenovitev življenja po verski zapovedaj.

IV. Socialni sloji i krščanske vodilne istine.

Organizacija po stanaj, razredaj i slojaj je ne samo dovoljeno, nego tüdi priporočljivo sredstvo, da se zdigne življenje po veri i telovno dobro ljudstva. Vsa društva naj bodo osnovana na krščanskóm fundamentumi ljübezni do bližnjega. Prva dužnost bodi vsakoga društva, da zdigne pri svoji lastivni kotrigaj čüt za pošteno i pravično življenje. Takša društva, štera majo namen izbojüvatü stanom, slojom itd. verstvene i politične pravice, naj v tom boji nikdar ne pozabijo, da stani, sloji itd. so ne samostojne družbe, nego so deli celote i navezane na druge stane, zato naj ne pozabijo, da eden stan proti drügomi ma iste dužnosti ljübezni i pravičnosti kak psamičen človik proti svojim bližnjemi. Čio vsej takši društvev mora biti zbogšanje ne samo za eden stan, nego za celo človečo družbo. Posebno v zdajšnjem časi, kda so boji med nešternimi skupinami človeče družbe postanoli nenavadno ostrü i nesmileni, štima katoličanski shod, da je pametno, či opomina slovenske katoličane na to, da tüdi najhüšji boj nesme iti prek katoličanski načel, štera (načela-navuki, zapovidi) morajo biti voditelice tüdi v socialnom deli i boji.

V. Zadrüžništvo i verstvo.

Katoličanski shod povdarja važnost vzgoje ljudstva k samopomoči, k začetki i stvarjanji v

autonomni zadrüžni društva, s kem se ljudstvo pripravla, da bo organiziralo (po društva naravnava) vse verstveno življenje pod svojim vodstvom.

Katoličanski shod štima, da so zadrüge kakti verstveno socialna naprava dosta vredne ne samo za verstveni napredek, nego tüdi za pošteno življenje i socialno vzgojo ljudstva. V osvedočenji, da se verstvo ne da löčiti od verski navukov i zapovedi, zvršavle zadrüžništvo vzgojo za spunjavanje dužnosti proti sebi, proti bližnjemi pa človečo družbi i potrdjavle proti navukom tisti, ki povdarjajo, da naj vsaki dela za svoj hasek, osvedočenje, da se hasek psamičnoga človeka naj gvišnejše dösegnejo z haskom vseh. Tak zvršavle zadrüžništvo delo socialne prenovitve v dühi krščanstva i predstavlja socialno šolo ljudstva.

Dale.

Gospodarstvo.

1. Zrnje. V Novom Sadi:

100 kg. pšenice	330 Din.,
„ žita	310 „
„ ovsä	245 „
„ kukorice	250 „

2. Meso.

govedina	teletina	svinjina
v Zagrebi 1 kg.	24—27 D.	25—29 D.
v Ljubljani „	21—23 D.	27—29 D.

3. Krma.

Sena m. 50—100 D., slame m. 50— D.

Zagrebečka borza

dne 23. aprila 1924.

Amerikanski dolar 1 dolar	K 316.—
Austrijska krona 100 K	K —45
Čeho-Slov. krona 1 K	K 9.34
20 kronski zlat	K 1200.—
Francoski franc 1 frank	K 20.—
Madjar. K 100 (nova em.)	K —32
Švic. fran. 1 fr.	K 56 20
Talijanske lire 1 lira	K 14 20
Zürich:	
Dinar 100 Din.	Sv. fres 7 08

Pöšta.

Vogrin Janoš. Bogojina. Za sina intervenirali. Gda te te rende šteli, ga bodeše že gotövo veselo gledali na svojem domi. Srčen pozdrav. Franc Bertalanč. Sv. Jürij št. 6. Biciklin döbite nazaj, plačate samo carino v zneski 165 Din. 70 par. A. S. Kriva Palanka. Nikaj nesü dužen plačati za Novine. Če kaj z dobre vole dajo vküp, je zadosta.

Mali Oglasi

~~Iz dobre družine kovacki pomočnik delišče. Razmi vsa kovacka dela: Opita naj se na Uredništvü Novin v Črensovcü.~~

~~**Razglas.** Ministerstvo trgovine i industrije je dovolilo občini trg Veržej obdržavati tri letne živinske i kramarske sejme i sicer se vršijo: 1. na den 6. maja 2. na den 29. septembra (Mihaljev sejem) 3. na dan 30. novembra (Andrašev sejem) vsako leto. Po dolgih letih se bodo od sedaj naprej živinski i kramarski sejmü zopet redno zvršili, kakor svoječasnü sicer se vrši prvi živinski i kramarski sejem 9. maja 1924. Živinski sejem bude na občinskih tratah, kramarski sejem pa na glavnom trgi v Veržeu. Živinski sejem je za gövedo, konje, svinje, drobnice, na kramarski sejem pa se lahko pripelje blago vsake vrste, polski pridelki, perutnina, lončarska roba itd. Vsi interesenti naj obiščejo prvi sejem dne 6. maja. Županstvo trga Veržej.~~

~~Franc Seršen župan.~~

SLOVENSKA BANKA

podružnica Dolnja Lendava

plača najbolje

dolarje in zlate peneze.